

биология, съвременното учение за наследствеността дава на това само един път, пътя на рационализацията на подбора в духа на евгениката. Евгениката е икономическа необходимост, едно от звената на общата рационализация на целия стопански живот“⁵.

В отличие от германските евгеници, които впрягат своите усилия в полза само на една висша раса и на една чиста нация, съветските им колеги, които официално наричат своята наука Биосоциална евгеника, възнамеряват да създадат много равнопоставени човешки раси и равноправни социалистически нации. „Елиминирането на отрицателните качества у човечеството въобще и поддържането на всички положителни сили на човечеството, тяхното по-нататъшно развитие и укрепване; не създаването на господстваща раса, а много равнопоставени и ценни раси, съхраняването на всички полезни вариации на човешкия вид – ето задачите на евгениката“⁶. Тоест съветският „научен расизъм“ в очите на своите създатели не е националистически като германския, в полза само на една нация раса, а интернационален, за благо на цялото човечество. Скоро обаче разликата в методите и на единия, и на другия напълно ще изчезне.

Към края на 20-те години съветската биосоциална евгеника си поставя за цел, като първа и задължителна стъпка към „Световната биологическа революция на човечеството“, да ликвидира буржоазното генетично наследство в лицето на нелечимите болести, физическите недъзи, конституционните аномалии, шизофренията, маниакално-депресивните състояния, психическите разстройства изобщо. За такива „дефекти“ съветските предтечи на д-р Менгеле препоръчват различни „социални и социалнохигиенични мероприятия“, като ограничаване на брачното право, изолация на непълноценните индивиди, полова стерилизация, „рентгенизация и други способности“: „Затова, по отношение на такива дефекти, профилактичната селекция в една или друга форма (полова стерилизация, забрана за встъпване в брак, сегрегация и други подобни) се явява засега единственият метод за охрана на интересите на потомството“. И не само за интересите на потомството – тези мерки са препоръчавани от проф. П. И. Люблински в „научна“ статия в „академично“ издание със заглавие „Нови мерки в борбата с израждането и престъпността“⁷. Тъкмо заради такива „компетентни“, „научни“ и „академични“ мнения в съветските психиатрии тогава (а и значително по-късно) попадаха дисиденти, инакомислещи или просто хора, които не искаха или не можеха да приспособят съвестта и рационалното си мислене към конвенционалните идеологически стандарти и заради това по презумпция биваха обявявани за престъпници и луди. И наистина от гледна точка на биосоциалната евгеника неприемането на догмите на комунистическата